ЈАСМИН 61

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНИХ ШКОЛА ОПШТИНЕ БОР

Год. VIII * Мај 1977. Примерак бесплатан

ШТАФЕТА МЛАДОСТИ У НАШИМ РУКАМА И НАШИМ СРЦИМА

ПОСЛЕ МИТИНГА ИСПРЕД ДОМА КУЛТУРЕ ШТАФЕТНУ ПАЛИЦУ ЈЕ ПОНЕО СЛАВОЉУБ ЈАНКОВИЋ (VII, „29. новембар“)

Догађаји

ОДРЖАНО ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ „ТИТО — РЕВОЛУЦИЈА — МИР"

У Бору је 9. априла одржано Општинско такмичење у оквиру Шампионата знања „Тито—револуција—мир" које се одржава под покровитељством генерала армије Косте Наћа и редакција листа за младе „Кекец". На такмичењу је учествовало по пет ученика из свих Основних школа борске општине. Најбоље резултате су показале **Татјана Гертик** и **Љиљана Костадиновић** („29. новембар"), а поред њих су се за регионално такмичење у Зајечару пласирали и **Јовица Брзуловић** („3. октобар"), **Снежана Жизковић** (Кривељ) и **Небојша Флорановић** („Бранко Радичевић").

Јасмина Цолић, VIII

ПРЕДАВАЊЕ „ТИТО И ОМЛАДИНА" ЗА УЧЕНИКЕ ШКОЛЕ „ВУК КАРАЦИЋ"

Средином априла у школи „Вук Караџић" одржана су два предавања за ученике VII и VIII разреда под називом „Тито и омладина" и „Тито — Партија". Предавач је била **Мирослава Божић** политиколог.

Том приликом су уручене дипломе најуспешнијим ученицима Шампионата знања „Тито — револуција — мир". Дипломе су добили следећи ученици: **Драгана Шујерановић, Љиљана Маринковић, Зоран Мујкановић, Соња Панчић** и **Јадранка Милетић** ученици VIII разреда.

Снежана Дачић, VIII

„ЈАСМИН" И ВАН НАШИХ ГРАНИЦА

На Саветовању у оквиру акције „Тражимо најбољи школски лист", одржаном крајем фебруара 1976. године у Београду, предложено је да се пионирски листови шаљу и деци наших радника у иностранству. Овај предлог је прихватила и наша редакција и преко Савета за васпитање и бригу о деци СР Србије сваког месеца се шаље по 50 примерака „Јасмина" деци која су са својим родитељима на привременом боравку у иностранству.

Татјана Гертик, VIII

У Злоту ПОЛИТИЧКА ШКОЛА ЗА ОМЛАДИНУ

У Злоту је, у сарадњи са Марксистичким центром из Бора, пре извесног времена организован рад Омладинске политичке школе, чији су похађачи ученици школе „Петар Радовановић" и омладина из села.

Сваке недеље се одржавају консултативни састанци на којима се разрађују теме о животу и раду друга Тита.

Енифа Халили, VII

У школи „Петар Радовановић" УЧЕНИЦИ РАЗГОВАРАЛИ СА БОРЦЕМ

Основну школу у Злоту је 8. априла посетио мајор у пензији Новак Милаковић и присутним ученицима причао о својим доживљајима из рата. Посебно се задржао на легендарном десанту на Дрвар у којем је учествовао. Том приликом су радознали ученици поставили безброј питања на која је некадашњи борац одговарао.

Затим су за ученике приказана два филма из НОБ-а. Филм су приказали радници Секретаријата за народну одбрану СО Бор.

Мила Шћепуловић, VIII

Главни уредник:
Татјана Гертик, VIII
Одговорни уредник:
Јелица Ицић, наст.

Уредници:
Ева Фешиш, VIII
Биљана Милетић, VIII
Љиљана Костадиновић, VIII
Јасмина Цолић, VIII

Лист ученика основних школа општине Бор * Излази месечно у току школске године уз финансијску помоћ Самоуправних интересних заједница за основно образовање, културу, информисање и запошљавање * Уређивање листа, лектурисање текстова, техничко уређивање, коректуру и остале послове око излажења листа обавља Редакциони одбор ученика: **Татјана Гертик** (VIII, „29. новембар"), **Биљана Анђелковић** (VIII, „20. новембар"), **Љиљана Костадиновић** (VIII, „29. новембар"), **Весна Перовић** (VIII, „29. новембар"), **Биљана Милетић** (VIII, „Вук Караџић"), **Ева Фешиш** (VIII, „3. октобар"), **Јасмина Цолић** (VIII, „Бранко Радичевић"), **Весна Будић** (V, Брестовац), **Сузана Шарошић** (VII, Шарбановац), **Олга Ивановић** (VII, Метовница), **Мила Шћепуловић** VIII, Злот), **Драгана Крстић** (VII, Кривељ).
Рукописи, фотографије, цртежи и други прилози за лист не враћају се * Адреса: „Јасмин", ОШ „29. новембар", 19210 Бор * Метер: **Радовановић Перко** * Тираж: 6.000 примерака * Штампа: Штампаирја — Бор

Одржано општинско такмичење рецитатора

СЛАВИЦА ГАЈИЋ И ВЛАДИМРИ ИЛИЋ НАЈБОЉИ

На општинском такмичењу рецитатора, одржаном крајем марта у Бору, у конкуренцији млађег узраста прво место заузела је **Славица Гајић** (VIII, „3. октобар"). Поред ње за регионално такмичење које ће се одржати крајем априла у Бору, пласирале су се и **Љиљана Станковић („Вук Караџић")** и **Славица Калиновић** („Бранко Радичевић"). Међу рецитаторима старијег узраста најбољи је био **Владимир Илић** (КУД „Бор"), а на регионалном такмичењу ће се појавити и **Весна Живковић** (Образовни центар) и **Зоран Здравковић** (Образовни центар).

Ева Фешиш, VIII

Из рада књижевне омладине Бора

ВЕЧЕ ПОСВЕЋЕНО ЛИТЕРАРНОЈ СЕКЦИЈИ ШКОЛЕ „ВУК КАРАЏИЋ"

Крајем марта је одржано још једно успело књижевно веће у организацији Књижевне омладине Бора, на којој су своје радове читали **Горан Дачић** (V), **Валентина Иеровић** (V) **Мимоза Николић** (V), **Слободанка Беспановић**, (VI), **Светлана Пољавић** (VII) **Ренато Балдовини** (VII), **Марина Голуб** (VII), **Снежана Дачић** (VII), **Биљана Милетић** (VIII) и **Иван Вучковић** (VIII), чланови литерарне секције школе „Вук Караџић".

Снежана Дачић, VII

ОДРЖАНО ОПШТИНСКО И РЕГИОНАЛНО ТАКМИЧЕЊЕ „ШТА ЗНАШ О САОБРАЋАЈУ"

У Бору је крајем марта одржано такмичење Основаца борске општине „Шта знаш о саобраћају". Победник је била екипа школе „Бранко Радичевић" са 719 освојених поена. За њом су следиле „3. октобар" (709), „29. новембар" (705), „Вук Караџић" (705), Злот (692), Кривељ (658), Брестовац (639) и „25. мај" (373). За регионално такмичење пласирали су се **Антон Булог** („Б. Радичевић"), **Славољуб Јанковић** („29. новембар"), **Зоран Здравковић** („3. октобар"), **Небојша Јоцић** („В. Караџић"), **Александар Тошић** („В. Караџић"), **Горан Трумић** („Б. Радичевић"), **Саша Пелемић** („Б. Радовановић"), и **Синиша Бировљев** (Злот), а као резерва је одређен **Радиша Лазаревић** („29. новембар").

На регионалном такмичењу, одржаном 10. априла у Књажевцу, екипа Бора је освојила прво место, а **Антон Булог** је одређен за екипу која ће заступати наш регион на републичком такмичењу.

Том приликом је Извештај са школске смотре „Шта знаш о саобраћају" ОШ „Вук Караџић" предложен Републичком савету за додељивање одговарајуће награде.

Снежана Дачић, VII
Биљана Милетић, VIII

АКЦИЈА ЗЛОТСКИХ ПИОНИРА И ОМЛАДИНЕ

Крајем марта у Злоту је организована радна акција на којој су учествовали пионири и омладина Злота. Том приликом је уређен парк у центру села и у њему посађен већи број садница. Вредни пионири и омладинци су тај посао

урадили за свега неколико часова, тј. у знатно краћем времену него што је планирано.

Лидија Ангелов, VII

У Злоту

ВРЕДНИ ГОРАНИ ЗАСАДИЛИ ОКО 7000 САДНИЦА

Ученици Основне школе „Петар Радовановић" у Злоту извели су 19. марта велику радну акцију пошумљавања голети. Том приликом засађено је око 7000 садница на простору око Злотске пећине.

Ова акција је само део онога што су ученици ове школе припремили да остваре у оквиру јубилеја 40-годишњице доласка друга Тита на чело СКЈ и његовог 85-ог рођендана.

Мила Шћопуловић, VIII

У школи „Ђура Јакшић" у Кривељу
ПРОРАДИЛА ШКОЛСКА РАЗГЛАСНА СТАНИЦА

У школи у Кривељу је ових дана прорадила разгласна станица. Посебан удео у томе има ђачки родитељ **Љубомир Радивојевић** који је без икакве материјалне надокнаде оправио појачала и магнетофон који су били неопходни за рад станице.

За рад у разгласној станици су ангажовани ученици **Снежана Живковић, Драган Шаларевић, Нада Лападатовић** и **Ружица Матејић** и наставник српскохрватског језика **Алекса Радоњић.**

Снежана Живковић, VIII

ОСНОВАНА ЂАЧКА ЗАДРУГА

У Основној школи „Ђура Јакшић" у Кривељу је почетком априла основана ђачка задруга која је одмах почела са активностима. Тако је 7. априла поорана школска парцела у Бањици и на површина од 40 ари засађено је 24 килограма **лука** 400 килограма **кромпира.** Акцију су извели ученици VII и VIII разреда.

Снежана Живковић, VIII

У Танди
УЧЕНИЦИ УРЕДИЛИ ШКОЛСКО ДВОРИШТЕ

Почетком априла ученици у Танди су организовали акцију уређења школског дворишта. Том приликом је школско двориште очишћено и сређено, а школска башта обогаћена новим цвећем и словима „Тито".

Милоксандра Благојевић, IV

ЗОРАН ДЕЦАНОВИЋ МЕЂУ ДЕСЕТ НАЈБОЉИХ ИЗ ЦЕЛЕ ЗЕМЉЕ

Поводом конкурса „Слика за мајку", који је расписала „Политика базар", а који је недавно завршен, своје радове је послало и више ученика школе „29. новембар".

По завршетку конкурса, на који је стигло 976 радова из целе земље, међу награђенима се нашао и **Зоран Децановић, ученик** I разреда школе „29. новембар", који је послао ликовни прилог са називом „Моја бака", а који је објављен заједно са још девет награђених цртежа у једном од задњих бројева „Политике базар".

Љиљана Костадиновић, VIII

Са Републичког првенства у гимнастици
ЕКИПА ШКОЛЕ „3. ОКТОБАР" МЕЂУ ПРВИХ СЕДАМ

У Жаркову, крај Београда, одржано је 2. априла Републичко првенство у гимнастици. Учествовало је 16 екипа пионирки, а међу њима је била и екипа тимочког региона коју су сачињавале ученице школе **„3. октобар".** Оне су у веома јакој конкуренцији заузеле солидно седмо место са 123 освојена поена.

Сем тога две најбоље такмичарске наше екипе, **Арлета Рајчевић и Светлана Радисављевић,** уврштене су у јуниорску државну репрезентацију.

Ева Фешиш, VIII

Завршено Општинско такмичење „Основци кошаркаши"
ПОБЕДИЛИ ПИОНИРИ „В. КАРАЏИЋ" И ПИОНИРКЕ ИЗ ЗЛОТА

Крајем марта су у Спортском центру одржане финалне утакмице Општинског такмичења „Основци кошаркаши". У категорији пионира коначан пласман је: **Вук Караџић, 29. новембар, Ђура Јакшић и Бранко Радичевић,** а у категорији пионирки: **„Петар Радовановић", „3. октобар", „Вук Караџић", Школа кошарке и „Бранко Радичевић".**

За најбољег играча проглашен је **Зоран Мићовић („Б. Радичевић")**, а за најбољег стрелца **Бранислав Милетић** („В. Караџић"). За најбољу играчицу је проглашена **Снежана Грамић** („П. Радовановић"), а за најбољег стрелца **Јасмина Стојковић** (3. октобар").

Татјана Гертик, VIII

У Злоту
ОТВОРЕНА ИЗЛОЖБА ДОМАЋЕ РАДИНОСТИ

Поводом Титових јубилеја, у Злоту је ових дана отворена изложба домаће радиности. На њој су своје радове изложили и ученици Основне школе „Петар Радовановић".

Изложба је добро посећена, а бројне похвале изложеним радовима потврђују њен квалитет.

Зорица Неграновић, VIII

ОДРЖАНО ЗОНСКО ЦУДО ПРВЕНСТВО ЗА ПИОНИРЕ

У Нишу је 10. априла одржано појединачно пионирско цудо првенство уже Србије на коме је учествовало 75 пионира из 8 градова уже Србије. Пионирска цудо екипа из Бора учествовала је са 14 чланова и по категоријама пласман је следећи: до 42 кг. **Горан Маринковић** заузео је II место, до 46 кг. **Бора Савић** („Б. Радичевић") II место, у категорији 52 кг. **Владан Мијаиловић** („Б. Радичевић") III место, у категорији 58 кг. **Горан Маринковић** („В. Караџић") II место, а **Светозар Младеновић** и **Бранко Стевановић** („В. Караџић") III место, у категорији 64 кг. **Горан Петронијевић** („29. новембар") I место и **Радислав Филиповић** („29. новембар") III место.

Ових 8 представника су стекли право да се 24. априла боре на појединачном првенству Србије које ће бити одржано у Нишу.

Валентино Тасов, VIII

Из Шаха
ОДРЖАН ИЗБОРНИ ТУРНИР ПИОНИРА БОРСКЕ ОПШТИНЕ

У Бору је 16. априла одржан Изборни турнир пионира борске општине на којем је учествовало 16 пионира из свих основних школа. Најбоље су се пласирали **Бојан Чукић** (VIII) и **Нинослав Чолић** (V) ученици школе „Вук Караџић" са освојених 14 поена. Треће место је припало **Саши Лабану** (V, „В. Караџић") који је освојио 12 поена. Затим следе **Игор Остојић** (VII, „3. октобар") са 11 поена. **Чулиновић** (VIII, Брестовац), **Витковић** (VII, „Б. Радичевић") и **Шаларевић** (VIII, Кривељ).

Три првопласирана пионира ће са **Зораном Јовановићем** (I, Гимназија), **Зораном Станковићем** (VIII, „В. Караџић") сачињавати пионирску екипу која ће представљати нашу општину на екипном Првенству у шаху, које ће се одржати у Соко Бањи од 1. до 3. маја.

Саша Лабан, V

У школи „Вук Караџић"
ОДРЖАНО ТАКМИЧЕЊЕ У СТРЕЉАШТВУ

Почетком априла је у школи „Вук Караџић" одржано такмичење у стрељаштву под називом „У кога је око соколово". Најбоље резултате међу пионирима показали су: **Славиша Милошевић** (42 поена), **Зоран Курко** (36), **Александар Тошић** (16) и **Зоран Мујкановић** (15), а међу пионирима су најбоље биле: **Снежана Милошевић** (13), **Горица Миливојевић** (8), **Слађана Цветковић** (7) и **Бранка Милеуснић** (5). У укупном пласману најбоље је било VIII/2 са 118 поена.

Снежана Дачић, VII

Са Општинског такмичења у рукомету
ПОБЕДИЛЕ ЕКИПЕ ШКОЛА „ВУК КАРАЦИЋ" И „БРАНКО РАДИЧЕВИЋ"

У суботу, 2. априла, одржано је такмичење борских основаца у рукомету. За регионално такмичење, које ће се одржати у Књажевцу, пласирале су се екипе школа „Вук Караџић" (пионирке) „Бранко Радичевић" (пионири).

Љиљана Костадиновић, VIII

Фудбалско такмичење пионира
ПИОНИРИ ШКОЛЕ „БРАНКО РАДИЧЕВИЋ" МЕЂУ ФИНАЛИСТИМА

Крајем марта је у Соко Бањи одржано Општинско такмичење под називом „Школске игре омладине Србије" на којем су пионири школе „Бранко Радичевић" освојили прво место. Друго место је припало екипи „3. октобар", а треће „Вук Караџић".

Такође је у Соко Бањи 6. априла одржано и Регионално такмичење на којем је екипа Бора освојила прво место, а за њом следе екипе Соко Бање, Мајданпека и Подгорца.

Јасмина Цолић, VIII

Прослављен Дан школе „Станоје Миљковић„

Ученици школе „Станоје Миљковић', у Брестовцу, Шарбановцу, Метовници и Сувој Реци су се већ дуже време припремали да што свечаније прославе свој Дан школе. Тако су Дану школе претходиле разне акције: уређени су школа и школско двориште, спортски терени, простор испред Дома културе и парк. Затим је Горанска организација спровела акцију пошумљавања на брду изнад села у којој су учествовали ученици од I до VIII разреда. Том приликом је засађен велики број младих борића.

На Дан школе, 6. априла, у раним преподневним часовима, посећен је гроб Станоја Миљковића на који су ученици положили букете цвећа. Потом је у просторијама школе у Брестовцу, за ученике, наставнике и госте одржана успела приредба на којој су учествовали и ученици из свих реонских школа. На крају приредбе спроведено је квиз-такмичење на тему „Тито—револуција—мир" у којем су учествовале екипе из Брестовца и Шарбановца. Победила је екипа из Брестовца, чији су чланови награђени књигама.

После приредбе је уручено више похвала и награда појединцима и секцијама. Тако су уручене награде најбољим ученицима **Мирјани Стојковић** (VI, Метовница), **Драгану Волановићу** (VIII, Шарбановац) и **Гордани Чорболоковић** (VIII, Брестовац). Похваљена је и Горанска организација, а горани су добили значке, које је поделио вођа Горанске организације при школи наставник **Миладин Томић.** Том приликом су похваљене и скоро све секције при школи за активност показану у току ове школске године.

У просторијама свих школа су организоване успеле изложбе ликовних и ручних радова, као и радова рађених на часовима ОТО-а.

Тако су школе из Метовнице, Шарбановца, Брестовца и Суве Реке обележиле свој Дан школе који је ове године био свечанији и веселији јер је слављен у јеку прославе двоструког јубилеја друга Тита.

Гордана Чорболоковић, VIII
Брестовац

ОНИ НАС УЧЕ

Божидар Алексић

У нашој школи постоји пуно добрих наставника који међу ученицима уживају велике симпатије. Поштујемо их и волимо јер не жале ни труд ни време да нас науче и васпитају како треба.

Овом приликом биће говора о једном од њих за кога се с правом може рећи да је целог себе унео у тај напоран посао. То је Божидар Алексић, заменик директора основне школе „Петар Радовановић“ у Злоту.

До пре пар година он је био на дужности наставника српскохрватског језика у нашој школи, али и сада, и поред ове напорне и одговорне дужности, он, кад год затреба, узме дневник и замени одсутног наставника.

Он има све врлине човека и наставника и због тога је веома цењен и међу ученицима и међу наставницима. На његовом лицу никада се не види израз строгости или љутње. Такође се никада не може приметити умор или нервоза. Увек је благ и са пуно стрпљења прилази ученицима, било са жељом да их нечему научи, било да саслуша њихов проблем.

За сваког налази праву реч и савет. Радује се с нама нашим успесима и теши нас кад смо тужни. Због тога ужива пуно поверење код ученика.

Ми смо поносни што се један такав човек налази на челу наше школе и захвални смо за сав напор који је уложио да од нас створи добре ђаке и добру децу.

Мила Шћепуловић, VIII
Злот

МОЈ ПИСМЕНИ ЗАДАТАК

ТИТО — ТО ЈЕ ИСТОРИЈА, ТО СМО МИ

Пред крај прошлог века, у сиромашној породици Броз, рођен је дечак Јожа. Васпитаван да буде поштен, достојанствен и непоколебљив, храбро је корачао кроз живот. Недаће нису могле да га измене. Радник Броз са вером у правду, своја уверења је преносио и на друге. Стицао је присталице које су са одушевљењем прихватиле његове идеје. Ни затвори, ни прогонства нису успели да поколебају његова уверења, а његова непоколебљивост је давала снагу другима који су кретали његовим стопама.

И у диму рата, док је земља јечала и мирисала на крв, док је ноћ била светлија од дана, Тито је водио народ кроз борбу у живот. Био је идеал свима-борци су се клели у њега, носили га у мислима, поносили се њиме. А он је стварао ново.

Вођа мора најпре да буде друг, а Тито је био и више од тога. Он је био родитељ свима. Одболовао је погибију сваког саборца и недужних жена, деце и стараца. Али поклекнути се није смело. Вођа је тада морао бити чвршћи од гранита, гласнији од праска бомбе. И био је. Његов лик се назирао кроз дим и пламен, мисли су му остајале непомућене, а глас се чуо до врха Триглава и још даље.

Неретва — остала је записана у антологији ратова, Сутјеска — један вођа је рањен, Ужице — биле су пример свима у Европи шта се може вољом воће и вољом народа. Тако се стварала историја једног народа. Преко страница те историје увек једно име — Тито! Из победе у победу, из густих шума у врлетну Црну Гору, из житне Војводине у кршевито Приморје, из зеленог Загорја у брдовиту Мекедонију.

И најзад победа, а народ очврснут и јединствен. Над њим небо плаво, а трава под њим зелена и мека као крило мајке. Широка и слободна поља примају у своја недра децу, Титову децу, младе нараштаје који ће наставити да пишу историју. А они ће знати како да је пишу. Њихови очеви и мајке, бабе и деде су им пример како се то ради.

Титови пионири и омладина, захвални и ведри, поносе се својом историјом и човеком који је највише допринео да она буде тако писана.

Иван Вучковић, VIII
„Вук Караџић“

ЖИВОТОПИС ТИТА ИСПИСАН ЈЕ НА ЛИКУ НОВЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Живим и растем у слободи срећна и весела. Моје детињство има очи боје неба и мирише на руже. Заљубљено је у јесење боје и воли да дува у маслачке. Воли Coca-Colu и енглески. Воли фармерке.

А твоје детињство, друже Тито? Твоја младост? Твојих 85 година? Све си то поклонио нама! Бољу сутрашњицу лепши живот.

Своју младост проводио си у тамницама које миришу на влагу и мишеве, лешеве и смрт. Водио си рат и добио га да бисмо ми живели лепше и боље. Твоје речи постале су сунчана данашњица. Твоје срце су наши топли дани живота, а мисли мост мира којим свака земља жели да прође.

Наш живот, захваљујући теби, мирише на божуре и ђурђевке. На плавом небу живота сунце сија слободно, а птице певају весело захваљујући твојој младости.

Говорили су Ти да се пењеш на сопствену голготу. Говорили су Ти да су твоје наде и планови бесмислени. „Предајте се“ говорили су. „Питајте мој народ шта мисли о томе“, одвраћао си им Ти. А народ? Народ је на челу са Тобом, кроз паклени пут рата желео слободу и извојевао слободу.

Иза похлепних освајача наша земља остала је као угашено огњиште, само пепео, али врелина срца наших народа из тог пепела пали нову ватру. Већу, топлију, светлију.

И гради се ова земља. Нова, лепша, мења се. Тамо где се јуче чуо плач, данас громко одјекује песма:

„Друже Тито, ми ти се кунемо,
ми ти се кунемо,
да са Твога пута не скренемо,
пута не скренемо.“

Јуче проливена крв — данас нов живот! Јуче запаљена кућа — данас нова вишеспратница. Јуче прашњави путеви — данас ауто-пут. Јуче непремошћена река — данас велика хидроцентрала. Јуче необрађена поља — данас велики комбинат. Јуче неискоришћена руда — данас сплет модерних фабрика. А школе? Школама нема ни броја. Ничу као печурке. Највећа тековина рата — братство и јдеинство — данас се још више продубљује и, као у песми, ту је Србин уз Хрвата, Црногорац уз Словенца, Македонац уз Босанца, а сви заједно смо јаки као захуктали талас побеснелог мора.

Све смо постигли захваљујући издржљивости и несаломљивој вољи друга Тита и слози наших народа.

„И оста записан тај лик у неживљеним детињствима, у бремену хладних година, у оним раздвојеним обалама живота и смрти, слободе и ропства“.

Бранислава Вучковић, VII
„3. октобар“

КОЗАРА

Корачамо тихо, поносно и узбуђено. На махове нам застаје дах. Сви ћутимо и хрлимо мајци Козари у скуте.

А она разлистана, у свој својој лепоти, просто са неким достојанством нас прима. Стигли смо и до бетонског квадра на коме пише: „Колико је на Козари грана, још је више младих партизана.“ И чини нам се да те речи громогласно одјекују, вију се и преплићу огромну грађевину која је центар свега.

Међу нама је и очевидац борбе на Козари Дара Бановић.

— Било је ужасно — прича она. Иако рањена, била сам још при свести и видела како непријатељ доводи нове групе људи и мађевима им разбија главе. Некима су то радили и секирама. На крају су се крвници скупили и веселили се као на каквој свадби.

Данас се на том месту уздиже бетонски сноп великих размера. Њиме се дочарава чврстина, јединство и снага народа — наш јединствени циљ и у рату и у миру. Металне траке на снопу, уз присуство сунца, јарко светле, продоран сјај нам пара очи.

Покушали смо да смиримо устрептала срца која су лудачки тукла и да зауставимо сузе. Поносно дигнуте главе смо минутом ћутања одали пошту галим јунацима.

Јасмина Цолић, VIII
„Бранко Радичевић“

О ЗНАЧАЈУ ПРЕДВОЈНИЧКЕ ОБУКЕ

(Извод из разговора са делегацијом обвезника из Борова, 1954. који се налази у књизи „Тито омладини")

Наша држава, наша социјалистичка заједница Југославија нала зи се на једном великом валу који са свих страна запљускују још већи валови. Опасност је стална и ми зато морамо пазити како бродимо. Ми се можемо осврнути и погледати уназад, али само ради тога да би смо лакше ишли напријед, а не да би смо скренули и вратили се натраг.

Наш друштвени систем је такав да тражи непрекидно васпитавање људи — и наши људи треба да буду свијесни тога.

А када је реч о младим, другови, треба имати у виду да је правилан смјер васпитања наше омладине од огромне важности, јер он одређује читав будући правац у животу човјека. Младић је човјек који се тек изграђује и зато је на њега најлакше дјеловати у смислу правилног формирања његовог карактера. Зато о томе мора водити бригу и свако наше удружење, а нарочито наше организације предвојничког васпитања, које припремају добре војнике. Рад на предвојничкој обуци мора апсолутно ићи упоредо и заједно са дизањем идејног и морално-политичког нивоа обвезника и других омладинаца. То је наша дужност, другови, јер се и у прошлом рату показало да је морални елеменат одиграо од лучујућу улогу у нашој борби.

Наши људи знају и треба да знају да неће бити потребно да се боре у некаквом освајачком рату, све док постоји Југославија оваква каква је. Ми ћемо се увијек спремати само да би смо очували ово што имамо и што ћемо још стећи у својој земљи, јер свакога дана стичемо све више и више, без обзира на тешкоће које имамо.

Зато се ми морамо старати да наши људи, нарочито млади, добију потребну свијест, да буду дубоко свјесни колико је много коштало ово што смо данас постигли и колико је то важно за даљи друштвени развој, за нашу земљу, за нашу націју као цјелину.

Наше перо

ЊИХОВА МЛАДОСТ ЈЕ У НАМА

Било је страшно! Четири године треперила је смрт у ваздуху. Четири године није било сна чак ни за оне најмлађе. Сунце није имало свој чист златно -жути сјај, а земља је јечала од жалости.

Тужна су била лица деце којима је рат прекинуо најлепши део живота — детињство. Лутке, крпице, куле од песка, весео смех нестали су у облацима дима.

Тада су кретали у борбу и они од којих је пушка била већа. Наши вршњаци су храбро стајали у реду са одраслим борцима. Морало се тако. Земљу су бранила њена најмлађа деца. Најлепше дане свога живота подарили су својој земљи која је тада крварила из хиљаде рана.

Многих данас нема. Њихова тела леже разасута по некадашњим бојиштима, али њихова младост није закопана. Ми смо њихова младост. Живимо уместо њих, радујемо се уместо њих и срећни смо уместо њих.

Настављамо пут којим су они кренули. Знамо да су пали за наше данас и наше детињство. Њихови примери светле вечитим пламеном и показују нам пут ка будућности.

Снежана Симикић, VII
Брестовац

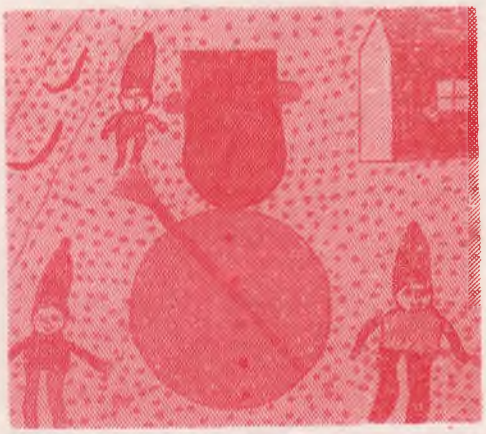

Бобојевић Драган (VI, Танда): **ДЕЦА НА СНЕГУ**

ПЕСМА

ЈА БИХ

Ја бих све на свету дао
да људска крв нигде не
тече
и да су сва деца на свету
безбрижна и румена од
среће.

Љубиша Павловић, II
„Вук Караџић“

ДАН ШКОЛЕ

Био је 6. април,
био је весеља дан,
моја је школа
прославила
још један
рођендан

Дивна Бабић, Ш
Брестовац

НАШОЈ НАСТАВНИЦИ

Наставнице,
чему јединице?
Наставнице,
дајте нам петице.
Помогните
да будемо добри ђаци.
Воле вас ваши
осмаци.

Весна Василић, VIII
„3. октобар“

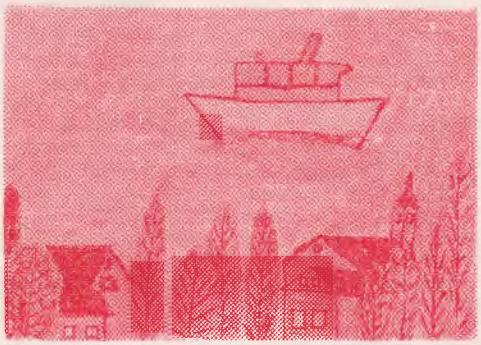

Горан Крачуновић (IV, Шарбановац): **МОРЕ**

ДРУГУ ТИТУ

Горди смо што имамо Тита,
на нашем лицу то се чита,
уз њега смо постали усправнији
за слободу богатији.

Волимо Те, друже Тито,
иако смо мали,
за Тебе би, друже Тито,
и свој живот дали.

Тито је понос нашег града,
Тито је наша велика нада,
Тито је наше мирисаво цвеће
које никад увенути неће.

Сретан ти рођендан,
наш Председниче,
кличе ти младост
која ниче.

Драгослав Никодијевић, IV
„Бранко Радичевић“

МОЈА МАМА

И кад сунце греје
и кад пада тама,
за мене се брине
моја драга мама.

Весна Михајловић, V
„3. октобар“

Загорка Карић (IV, „25. мај“): **ПТИЦА**

ДО ПЕСМЕ

БАЧКА ТОРБА

Бачка је торба
пуна књига
и свакојаких
ђачких брига.

Зато је она
тешка тако
и с напором је
носи дете свако.

Драгица Николић, V
„29. новембар“

ПРОЛЕЋЕ

Стигло је пролеће,
зелени се трава,
на дрвету пева
једна птица мала.

Славољуб Живадиновић, I
„29. новембар“

МАЈ

Мај је пун
цвећа и птица
и лепих плавих
љубичица.

Кад у мају
слушам песму птица,
то је за мене
најлепша песмица.

Данијела Раденковић, IV
„Вук Караџић“

МЕСЕЦ И ЊЕГОВЕ СЕСТРЕ

Над мирном реком
месец сија
а његове сестрице
упале фењерчиће.

Једну звезду малу
покрила тама
па је у мраку
тужна и сама.

Александра Виленица, III
„Вук Караџић“

ТИТОВЕ РЕЧИ

Један је човек свој народ повео,
ватру у срцима многих разбуктао,
пламеном својим сагорео
јарам што је народ спутавао.

Мисли су један циљ имале,
речи његове дах слободе лучиле
и народу испијеном бедом
скинуле стеге што су га мучиле.

И лутале су речи пољима зеленим,
успињале се по зрацима јутарњим,
класје се народа за њима повијало
и под Титовим крилом се свијало.

Једног дана се крик орла пронео
преко клисура и врлетних гора
јарам ропства народ је разнео
и сад свиће слободна зора.

Соња Николић, VI
„Бранко Радичевић“

одабрана песма

ЗЕЛЕНИ ОТКОСИ

Пуцали у траву долине зорне,
у сивом камену ломиле се силе,
али су тамне шуме непокорне
пркос високо у небо извиле.

Пуцали су у плаве очи дана,
и у танану кошуљицу мрака,
пуцали у Ива, Бошка и Драгана,
у очи звијезда и прси дјечака.

Младу су траву газили ратом,
њоме крилати дијечаци минули,
траву су косили аутоматом,
а откоси се у небо винули.

Драган Радуловић

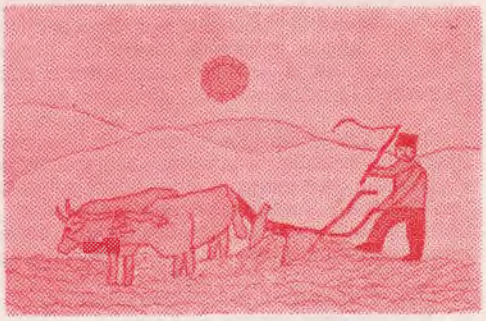

Јелена Грујић (VI, Преко Крша): **ПРОЛЕЋНО ОРАЊЕ**

„МОЈА МЛАДОСТ НАПАЈА СЕ НА ВРЕЛИМА ПОЕЗИЈЕ БРАНКА РАДИЧЕВИЋА“

(Награђен рад поводом Дана школе „Бранко Радичевић“)

Понекад у мислима одлутам у далека пространства небеска и уживам у сјају звезда. Посматрам тако бљештава бескрајна сазвежђа и размишљам о њиховој вечности. Зашто и човеков живот нема ту вечност? Векови се нижу, пролазе и са собом доносе и односе људске животе.

Размишљајући тако о бурном XIX веку, не могу а да се не сетим једног имена. Бранко Радичевић. Човек достојан велике пажње, идол ондашњих младих и идол многих младих данас.

Он је својом поезијом највише допринео Вуковој победи и показао каснијим српским песницима како и о чему треба писати. Његова поезија имала је дах младости и пролећа и била је оаза у мртвој пустињи ондашњег безличног, бескрвног и укоченог обреновићевског режима.

Шта рећи о човеку који је умро у 29-тој години? Шта све рећи о диву ондашње књижевности који је својом идејношћу и свежином преобразио нашу поезију?

Једна девојчица ме је молила да јој нешто кажем о човеку чије име носи моја школа.

— Знаш, драга девојчице, о њему се може много причати. Његов живот је не исцрпна тема. Његов живот су све оне његове завршене и незавршене песме, остварене и неостварене илузије. Жао ми је само што немам надчовечанску снагу да повратим један давно минули живот са свим његовим радостима и лепотама. Да оживим Бранка и омогућим му да опет ужива у прекрасној природи Сремских Карловаца, да слуша пес му девојака и младића при берби грожђа, да лудује у својој младости. Да се опија вином и девојачком лепотом и да викне: „Ја живим!“

Жао ми је што га нема да својом мисли проникне у бескрајно небеско пространство, у немирни ток река, у нашу младост. У својим песмама уздисао је за срећним ђачким данима који су тако брзо прохујали и дивио се Карловцу:

„Ој, Карловци, место моје драго,
К'о детенце дошао сам амо,
доће мало голушаво тиче,
доће тиче па се ту и навиче . . .“

НАГР

Твоје песме, пуне родољубља, опијале су оне који су изговарали своје прве речи и оне повијених леђа који су под капом свијали своје седе власи. Опијају твоји стихови и данас, јер су пуни нежности, топлине и свежине.

Дивим се твојој непоколебљивости и устрајности. Увек си подвлачио речи: „Што је мило, то је песми вредно“. — И певао си о свему што ти је живот чинило лепшим и садржајнијим.

Рано си отишао и оставио своје сирочиће. Али они нису остали сами. Ми их чувамо и пазимо и нећемо дозволити да се изгубе у вртлогу живота.

Оне су ту да напајају младе генерације ведрином и снагом живота и ми ћемо се опијати њима и наставити твојим рано прекинутим путем.

Снежана Живановић, VIII
„Бранко Радичевић“

Оливера Милановић (VI, Доња Бела Река): РУЖА

АДЕ

„МОЈА МААДОСТ СЕ НАПАЈА НА ВРЕЛИМА ПОЕЗИЈЕ БРАНКА РАДИЧЕВИЋА“

(Награђени рад поводом Дана школе „Бранко Радичевић“)

Постоји један извор дубоко у окрељу моје душе. Он свежином и бистрином плави залиске мог разума, мили лагано тражећи смисао стварности. И кад сам тужна, завирим у валове те модре бистрине. Подам се и осећам како моја младост црпи уметност из укорењене жиле надахнућа.

Данас сам у вртлогу неког необичног расположења, а опет помамно вирим у његов живот. Видим да сте знатижељни и већ размишљате о неком плавокосом лепотану, луцкастом и наивном. А ја управо говорим о великану, о уметнику који је искрено и дубоко судбином утиснуо осећање.

Можда нисам у праву што његову прошлост назирем у смарагду, јер на том грумену изборaног зеленила видим само чисто и јасно име Бранко... Остале слогове неко је мучки ископао — вероватно судбина својим зовом.

Већ почињем да вам причам како су железа барикаде ранила Бранков спокој, а ви потврдно климате главом.

„Зар у песмама свог идеала не може да се сагледа живот“, питате? А ја по мало збуњена поново анализирам: „Девојку на студенцу“, „Цица“ и видим ведрину, оптимизам, вољу за живот. Онда се самоуверено враћам на „Бранкове путеве,“, „Бачки растанак“. Све се усковитла. Уметник са светле боје животне дуге склизну на мрку тмину.

Предосећај и прибраност су открили наличје сопствене младости. Неко је, ипак, рођен да пати, да у патњи оставља лавиринте и нагађања.

Такав је био и он, Бранко... У усахлом мору маште, са залисцима боје кестена и продорним, испијеним очима без сјаја: светлоплавим или тамносмеђим? То није притока његове поезије. Чиниоци су: човечност, воља, упорност, љубав — све утиснуто у разум у разгранато до сржи.

Горан Јовановић, Томислав Вучковић и Зоран Мићовић (VIII, „Б. Радичевић“):
ДЕВОЈКА СА ПТИЦОМ

Како ми се ноћас пише песма о идеалу младих. Написала бих песму о њему, о нама; о полетном загрљају природе, о лепотама неукротиве дивљине. Не, нећу да говорим о растанку са виноградима, бакарним сноповима јесењег лишћа. Не волим да гледам умирање звезда и нестајање дуге. Писаћу како сам удахнула свежину Бранкове поезије. Моја младост се најзад винула, кренула стопом великана, улила се у врело поезије попут многих.

„Природа поправља своја пустошења. Исчупана дрвета пуштају своје корене, на деловима расту нови изданци.“

Ти изданци смо ми; распредамо идеје уметника, новим духом пунимо пукотине и одајемо ти највећу захвалност...

Пред светом, или у жилама душевног извора, који иза сваког открића постоји, набрекао од страствене уметности.

Страствена и искрена је твоја поезија, бисеру над бисерима, идеале, путоказу у светлости многих покушаја.

Јасмина Цолић, VIII
„Бранко Радичевић“

Борци казују — пионири бележе

Новак Милаковић (Фотографија из ратних дана)

Наш саговорник је овога пута Новак Милаковић, некадашњи водник и пушкомитраљезац, а касније активни официр. Сада је мајор у пензији.

Рођен је у Приједору испод Козаре. Са 19 година је ступио у партизане, у Други крајишки одред „Младен Стојановић". Било је то 1942. године марта месеца. Тамо је остао до пред крај маја исте године када је ступио у Прву крајишку бригаду. Одатле је 25. септембра 1943. године премештен у Пратећи батаљон Врховног штаба, где је остао до краја рата. Учествовао је у битци на Козари, у десанту на Дрвар и Неретву и још многим другим. Године 1942. примљен је у СКОЈ, а од марта 1943. члан је Комунистичке партије.

Када смо га питали који му је догађај из рата остао највише у сећању. рекао је да је то био десант на Дрвар.

— Било је то нешто после пет сати изјутра. Био сам на стражи испред саме Пећине и размишљао о догађајима из тих дана, кад ме трже глас једног члана Штаба: „Стражар, брзо позови другове да се склоне јер иду неки силни авиони који нам не мисле добро."

Извршио сам наређење и само што смо се склонили, почеле су на све стране бомбе да падају и цео се Дрвар задимио. Сакривен иза два камена, погледао сам навише и видео падобранце. Како до тада никада нисам видео падобранце, узвикнуо сам у чуду: „Погледајте оне црвене бомбе!"

Код Пећине је било око 40 бораца и они су почели жестоко да пуцају. Ја сам потрчао до сражаре. Успут сам сусрео свог помоћника са оружјем. Узео сам пушкомитраљез, стао крај леве стране Пећине и почео да пуцам. Приметивши тако жестоку ватру одатле, Немци се окомише на нас, претпостављајући да се ту негде налази и друг Тито.

За несрећу друг Тито се ту стварно и налазио јер се славио његов рођендан. Он, иначе, није становао у тој пећини, већ у једној другој која је била 5 километара удаљена од Дрвара.

Тако су Немци испред саме Пећине спустили две једрилице, али нико од посаде није одатле жив изашао. Са моје десне стране налазио се Бабић Лука и ми смо штитили улаз Пећине. Чак је и сам друг Тито повремено извиривао и пуцао.

У једном тренутку доће наређење да се ватра прекине. Тада осетим и осипање камења изнад главе. Погледам навише и видим двојицу другова како одозго спуштају конопац другу Титу помоћу којег би се он спустио доле у поток. Он је то и учинио, (тада је било око 12 часова)и идући шипражјем узбрдо, избио је на брдо Градина.

Тада нам је у помоћ притекла и Шеста личка бригада и ми смо наставили са борбом. Следеће ноћи је евакуисана и документација, а онда смо пошли и ми у правцу Оштреља. Не знам како би се извукли да Немци нису направили једну велику грешку тиме што нису падобранце спустили и на врх брда.

После тога се батаљон поделио. Један део је отишао са Врховним штабом, а други, у којем сам се и ја налазио, је претворен у Прву пролетерску бригаду. У Ваљеву смо се поново срели са Врховним штабом. Одатле смо с њим наставили ка Аранђеловцу, а затим ушли у ослобођени Београд, који је управо тог дана и био ослобођен.

Татјана Гертик, VIII
„29. новембар"

РЕШЕЊЕ КВАДРАТА У ОВОМ БРОЈУ:
ВОДОРАВНО И УСПРАВНО: 1. плот, 2. Лувр, 3. овас, 4. Трст.
РЕШ—ЊЕ РЕБУСА У ОВОМ БРОЈУ: Максим Горки

Моја страница

ПЧЕЛА И ЦВЕЋЕ

У мојој башти, јутрос рано,
латице отворило цвеће поспано.
Лагано стресајући са себе росу,
спремало је дочек пчели — госту.

А вредна пчела само се шета
летећи немирно од цвета до цвета.
У лету опази два цвета мала
то беху зумбул и жута лала.

Опчињена мирисом застаде дуже,
а затим одлете до црвене руже.
Изљуби и њене латице снене,
свежом и бистром росом умивене.

И док по башти настави летети,
кроз главу јој стадоше мисли тећи:
„Ово цвеће пролећно, што сада цвета,
најлепши је украс овога света“.

ДОЂИ

Доћи да удишемо мирис свежег сена
и слушамо песму неуморних птица,
доћи да кроз шуму трчимо заједно
и у ноћи посматрамо фењере свитаца.

Доћи да гледамо како исток руди,
да по киши трчимо босих ногу,
да весело чаврљамо испод старог храста.
Доћи, јер ја то сама, ипак, не могу.

СТАРИ ДОМ

Већ давно зарастао у маховину и траву
показује своја немоћна плећа
и полако попушта, земљи се приклања
и старих, добрих времена се сећа.

ВОЛИМ ТЕ ДЕТИЊСТВО МОЈЕ

Због свих ових безбрижних дана
и ведрих тренутака што се роје,
са тугом ћу дочекати растанак с тобом
драго детињство моје.

Док сунце земљи топле зраке шаље,
а ноћи смењују дане сунчане,
неосетно нестајеш, губиш се полако,
а за тобом остају само успомене.

И само дубоки траг за собом остављаш.
у нама што сада живимо скупа,
и што безбрижност делимо ову
између ових старих клупа.

Снежана Живковић
VIII-2
Кривељ

НА РАСКРШЋУ

О РЕФОРМИ СРЕДЊЕГ УСМЕРЕНОГ ОБРАЗОВАЊА

Од наредне године почиње се са остварењем програмских садржаја заједничких основа средњег усмереног образовања. У том смислу вас овом приликом упознајемо са карактером, циљевима и задацима средњег усмереног образовања и васпитања у његовој првој фази.

Заједничка основа, предвиђена у прве две године, треба да допринесе:

— усвајању потребних знања и умења, заснованим на савременим достигнућима науке, технике и укупног друштвеног и културног развоја;

— развијању одговорности према раду и неговању и развијању радних способности;

— неговању кртичког духа;

— заинтересованости за новим сазнањем;

— упознавању идејних основа марксизма и самоуправног социјализма.

— продубљивању љубави према СФР Југославији и спремности за одбрану и заштиту, као и васпитавању у духу братства и јединства;

— развијању самоуправне свести и заштити самоуправног социјалистичког система;

— неговању солидарности и хуманости;

— развијању смисла за схватање, доживљавање и стварање лепог;

— обогаћивању личности упознавањем и усвајањем културних вредности наших народа, народности и човечанства уопште;

— развијању свести о потреби чувања здравља, заштите природе и човекове средине;

— развијању индивидуалних способности ученика и њеховом професионалном усмеравању у складу са способностима и склоностима;

— развијању потребе за свакодневним и трајним бављењем спортом и рекреацијом.

Облици образовно-васпитног рада, који ће се организовати у свакој школи, биће:

а) **РЕДОВНА настава** (теоријска и практична) као основни облик образовно-васпитног рада (I и II година);

б) **ИЗБОРНА настава** чије подручје чине један или више предмета и која обухвата садржаје који одређеније усмеравају према појединим занимањима. Ова настава има, дакле, карактер претпрофесионалног усмеравања, а може имати и карактер професионалног усмеравања када се ради о непосредној припреми за укључивање у удружени рад. (Спроводи се само у II години.)

Она садржи блокове предмета и то:

— језичко подручје (два страна језика и латински језик);

— друштвено-економско подручје (психологија, логика и географија);

— математичко подручје (математика, физика и нацртна геометрија);

— природно-научно подручје (хемија, биологија, физика и математика);

— производно-техничко подручје (основи технике и производни рад). (То значи да ће ученици, када се определе за одређени блок, поред обавезних предмета имати и оне који се налазе у одговарајућем блоку).

Поред редовне и изборне наставе биће заступљени и:

ц) практична настава и производни рад;

д) факултативна настава; (организује се на основу посебно израженог интересовања ученика и обухвата разна подручја: друштвено-политичко, културно, здравствено, спортско итд. и обезбеђује стицање теоријских и практичних знања и вештина);

е) додатна настава);

ф) допунска настава);

г) припремна настава;

х) логоровање;

и) екскурзије;

ј) организовање краћих курсева;

к) слободне активности ученика;

л) друштвено-користан рад;

љ) културна и јавна делатност;

м) заједнице ученика школе.

Значајну улогу у остваривању циља и задатака заједничке основе средњег усмереног образовања имаће и разне друштвено-политичке, научне, културне, спортске и друге организације и институције.

Кад порастем...

Ја желим да будем саобраћајни милиционер. Стално се говори о саобраћајним несрећама и о томе како саобраћајни милиционери имају пуне руке посла. Зато бих волео да и ја будем један од оних који ће контролисати саобраћај и возила.

Неисправна кола бих одмах искључивао из саобраћаја, а такође и људе који се налазе под дејством алкохола. Не бих бих дозволио ни да се много брзо вози, јер људи не могу увек да се брзо склоне с пута или улице и зачас настрадају.

Такође бих помогао возачима на путу ако не би знали да оправе покварено возило.

Све је то за мене лепо и занимљиво и зато бих волео да будем саобраћајни милиционер.

Моми Новаковић, IV
Танда

Увек сам волео да слушам о авијатичарима. Тако сам пожелео да и ја једнога дана постанем авијатичар. Интересују ме авиони и дивим се тим машинама како, онако тешке, могу да лете тако високо.

Сем тога авијатичари обиђу цео свет.

Драган Варга, IV
„Вук Караџић“

Ја бих волео да будем граничар. Кажу да то није лако, али бих ја, ипак, желео то да будем. Ником не бих дозволио да се пришуња нашој граници и без исправа је пређе.

Дивим се људима који чувају нашу земљу и милим да је то велика ствар.

Дарко Лаћевић, IV
„Вук Караџић“

Зорица Митровић (VI, „ 29. новембар“): **БРАЊЕ ЦВЕЋА**

ДВЕ СКИЦЕ ЗА ДВА ПОРТРЕТА

Зоран Станковић

(VIII, „ВУК КАРАЏИЋ)

Зоран Станковић се налази на крају свог осмогодишњег школовања и један је од кандидата за добијање Вукове дипломе. Наставници га цене јер је врло активан и на часовима и у разним секцијама. Чини се да нема секције чији он није члан. Све њега интересује.

Такође би требало истаћи да је један од најбољих шахиста у нашој школи. Питали смо га који су му највећи успеси на том пољу.

— Мислим да је то било онда када сам освојио III категорију у шаху и мој пласман за Омладинско првенство, а најдража ми је била победа над интернационалним мајстором Шаховићем у једној симултанци.

Зорана интересује и стони тенис. Ту он нема премца у школи. Такође је и члан џудо клуба и поседује зелени појас, а до сада је учествовао на многим такмичењима и на Републичком првенству.

На крају смо му пожелели да као ученик и спортиста има и даље успеха.

Снежана Дачић, VII
„Вук Караџић“

Владица Јанкуцић

(VI, ПРЕКО КРША)

Владица је ученица истуреног одељења које се зове Преко Крша, а које припада школи „Ђура Јакшић“ у Кривељу. Свакога дана она превали по 6 километара до школе, али и поред тога редовно долази на наставу.

— Владица је јако добра девојчица, пажљива, послушна и вредна — каже о њој њена учитељица Милојка Радуновић која јој предаје већ четири године. — С њом никада нисам имала проблема. У сваком погледу може да буде пример својим друговима и другарицама.

Када смо је замолили да нешто каже о себи, рекла је скромно:

— Не знам шта да вам кажем. Није ми тешко да учим. Све ме интересује. Волела бих да завршим школу за учитељицу и да једног дана и ја деци говорим о нечему што је за њих непознато.

Драгутин Јаношевић, IV
Преко Крша

Зоран Децановић (I, „29. новембар“): МОЈА БАКА

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ

„Пајташ — Друг“

„Пајташ — Друг“ лист је ученика Основне школе „Чаки Лајош“ у Бач ој Тополи. Први пут се појавио 1956. године. Радови се објављују на српскохрватском и мађарском језику. Уређује га литерарна секција виших разреда, а главни и одговорни уредник је Миланко Марковић наставник.

УСАМЉЕНИ ГРОБ

Прилазећ' стаблу старом
што се високо к' небу диже,
угледах сиви камен
који се из земље издиже.
И док храпаво сива површина
са плавим небом се слаже,
погледах ову хумку
што о прошлости доста каже.
Док сам пажљиво читала име
исписано на камену сивом,
угледах једну реченицу
која је исписана криво.
Та реченица је говорила,
о палом јунаку
који је своју младост дао
за слободу жарку.

Снежана Јерковић VIII/б

ДОК РАЗМИШЉАМ О НАМА

Док размишљам о нама,
небом теку облаци чисти.
Кад тебе нема друг ми је тама,
срели смо се јер смо исти.
Сећајући се твога лика
срце ми плови по љубавној писти.
Пред очима увек твоја слика,
срели смо се јер смо исти.
Тражећи тако себе
на некој старој пожутелој листи,
опет мислим на тебе,
срели смо се јер смо исти.
Док небом теку облаци чисти,
срце ми плови по љубавној писти,
тражећи тебе на некој пожутелој листи
срели смо се јер смо исти.

Слободанка Савић, VIII/б

РОЂЕНДАН

Ја волим рођендане јер су они весели, лепи и свечани. Недавно сам прославила рођендан моје домовине. Било је лепо. И вас сам видела, били сте поносни. За неколико дана ћу ићи на рођендан наше Армије. Слављеници су голобради и снажни младићи у сивомаслинастим униформама.

Драги другови, с цветовима у пушчаним цевима, вама се дивим јер сте ви јунаци наших песама и прича. Песма вас опева лепо. Неко је написао да сте чувари светлости. Знате ли то? Знаш ли то, војниче, на граници што будно чуваш нашу домовину? Ти си мој заштитник. Ти чуваш моје снове и свеску у којој сам те нацртала лепо. Чуваш моју ливаду пуну маслачака, канту с тек помуженим млеком, црвено ждребе с његовом белом мајком, комшиницу баба Кату што ме је казала мами кад сам повредила колено. Ти чуваш наше верно и намргођено небо, реку Саву, земљу коју волимо.

Знам да ти је некад тешко јер ти се спава од умора, или ти је хладно од недавне кише. Ти хоћеш и мораш издржати јер имаш кога и шта чувати. Зато нека ти не буде тешко кад носиш пушку, савлађујеш бункере или нападаш плавог.

Доћи ћу на ваш рођендан, драги наши војници, с цвећем у руци да вам закитим пушчане цеви.

Весна Иванишевић VII/б

Bulyovcsics Gizi Vc

У оквиру Југословенских пионирских игара

„Природа — здравље — лепота“

Десете Југословенске пионирске игре, под паролом ДОМОВИНА СЕ БРАНИ ЛЕПОТОМ, приводе се крају. Сумирање резултата треба да се оствари у декади од 25. маја до 5. јуна 1977. Дакле, 5. јуна пионирски одреди треба да оцене резултате свог рада на заштити човекове средине постигнуте кроз конкретне акције из програма Игара:

25. маја 1977. године: сви пионири ће изићи у природу и под паролом ДОМОВИНА СЕ БРАНИ ЛЕПОТОМ уредити своје излетиште, парк, двориште и на погодном месту засадити 40 до 85 садница или поставити друге симболе и тиме симболично повезати јубилеј друга Тита и акцију Југословенских пионирских игара.

26. маја 1977. године: после обављених припрема Одбор пионирског одреда и савет пионирског одреда треба да оснију свој Савет Године заштите човекове животне средине. Истог дана требало би да школа потпише самоуправни споразум са месном организацијом о заједничком раду на унапређивању животне средине у којој живе и раде.

27. маја 1977. године: у свим пионирским одредима организовати финалну смотру знања „Заштитимо човекову средину“. Претходно ове смотре треба одржавати на нивоу разредних и одељењских пионирских заједница.

28. маја 1977. године: у сарадњи са општинским скупштинама пионири су тога дана помоћни инспектори који помажу да се евидентирају на територији њихове месне заједнице — општине дивље депоније смећа, димњаци који пуше, запрљане реке и потоци, излетишта и сл. и да о томе приложе документацију.

29. маја 1977. године: (сваки пионир треба одмах да почне прикупљање отпадних материјала). На дан 29. маја у пионирским одредима отворити изложбу ручних радова пионира, израђених искључиво од отпадних материјала.

30. маја 1977. године: кино клуб и клубови Народне технике и њихове секције у својим пионирским одредима организују изложбу најбољих фотографија и филмова о угрожавању човекове средине. Овај конкурс је посебно значајан јер пионири кино-аматери треба да сниме све загађиваче у својој средини и да дају предлог за акцију, односно за чишћење загађених места или уклањање узрочника загађивања.

31. маја 1977. године: спровести анкетирање грађана, друштвено-политичких радника, привредника, научника, здравствених радника, инструктора, представника СУП-а и Армије као и других утицајних чиниоца, како би сазнали шта ко мисли о угроженој животној средини и како те проблеме треба решавати.

1.јуна 1977. године: свечана додела награда на конкурсу за најбоље писане текстове на тему „Како пионир штити животну средину“ и најбољу поруку одраслима (у неколико речи). Тога дана издати посебан број школског листа, са најбољим писаним радовима, цртежима и фотографијама, о спроведеној активности на заштити животне средине.

2. јуна 1977. године: свечано проглашење добитника награде на Конкурсу за најбољи цртеж — плакат о човековој средини уз отварање изложбе радова.

3. јуна 1977. године: у току декаде „ПРИРОДА — ЗДРАВЉЕ — ЛЕПОТА“ појачати рад на уређењу школског простора и месне заједнице и према могућностима општинских савета за заштиту и унапређење човекове средине и Савета Савеза пионира доделити награде најбољим школама или разредним заједницама које су биле најуспешније у том задатку.

4. јуна 1977. година: у сарадњи са Покретом горана организовати такмичење у коме би сваки пионир засадио најмање једно дрво а оне који засаде више на одговарајући начин јавно похвалити и наградити.

Слично такмичење могуће је организовати и за најбоље однегован цвет у саксији или школском дворишту. Овај задатак тј. засађивање цвећа где год за то постоје услови, пионирски одреди могу да започну одмах.

5. јуна 1977. године: Саветски дан човекове средине сваки пионирски одред обележиће посебно — свечаним збором и другим пригодним манифестацијама. Тога дана пионири ће на јавним местима делити пригодне налепнице за добровољни прилог. Сва сакупљена средства остају пионирском одреду за нове активности.

УПУТСТВА ОДБОРИМА И САВЕТИМА ПИОНИРСКИХ ОДРЕДА:

— током трајања Декаде организовати прикупљање отпадних материјала и на тај начин обезбедити средства за своју активност;

— из прикупљених средстава подстицати и финансирати нове акције и обезбедити награде најактивнијима.

Председник
Одбора Југословенских пионирских игара
Др. Алеш Беблер, с.р.

Председник
Савета за васпитање и заштиту деце Југославије
Др. Душан Ичевић, с.р.

Биљке нашег подневља

МРАЗОВАЦ (Colchium autumnale)

Мразовац је вишегодишња биљка и врло је распрострањен. Постоји пролећни и јесењи мразовац.

Цвета од краја августа до краја октобра. Цвет му је нежно љубичасте боје, а када он угине, остају на гомољу оплођене плоднице. У пролеће следеће године потерају листови, слични зумбулу, и јавља се плод који је прво зелен, а затим добија браон боју.

У земљи је кртола слична луку, величине ораха.

Мразовац је врло отровна биљка. За човека и стоку је нарочито отрован његов надземни део. И поред тога, мразовац се употребљава у индустрији лекова (гомоља и семе) јер садржи алкалоид колхицин који тако прерађени служе као лек против реуме и астме. Његови гомољи се врло пажљиво ваде, секу на резанце или танке листиће и суше на хладновитом месту, где има доста промаје. Добри су само они делови који добију бледу или бледо-жуту боју.

Такође се користи и за повећање жетвеног приноса многих усева.

Највише га има на Тупижници, Сврљишким планинама, у близини Бољевца, око Борског језера и на пашњацима Црног врха.

Бисерка Драгомировић, VII
Злот
Илустровао: Раша Сулејман VIII
„3. октобар"

ПИОНИРСКИ ЛИСТОВИ СУ НЕОПХОДНИ

Почетком марта је у Бору одржано књижевно вече посвећено Бранку Миљковићу, рано преминулом песнику из Ниша. Том приликом је о овом песнику, поред осталих, говорио и песник Др. Љубисав Станојевић главни уредник нишког часописа „Градина". Предложили смо му да мало попричамо о школским листовима и он је радо пристао.

— Потреба за пионирским листовима је велика — казао нам је. — Они омогућавају младим талентима да се афирмишу. Затим је ту и њихова васпитна и идејна вредност. Познато је да су у рату такви листови имали велику улогу.

— Шта мислите о критеријуму при објављивању радова?

— По мени, треба бити строжи. Треба објављивати само оно што стварно вреди. Никако не објављивати нешто по сваку цену. Зато је ту улога главног и одговорног уредника велика. Он мора бити релативно строг и праведан. Такође и уредници који помажу морају бити талентовани и савесни.

— О чему би један пионирски лист требало све да пише — питали смо.

— О свему. Мислим да није довољно објављивати само песме и приче. Разноврсност је неопходна. Треба живети са школама и њиховим ученицима. А ученицима је потребно толико тога рећи, указивати на разне ствари. Затим су неопходни хумор и странице за разоноду. Хтео бих да нагласим и то да ученици морају искрено, осећајно и слободно да пишу. Зато је ту улога наставника велика. Они треба да их усмеравају и да им помажу у њиховом стваралаштву.

— Шта мислите о књижевним вечерима?

— Сматрам да су неопходне. Кроз њих су скоро сви познати писци прошли. Треба их неговати. Драго ми је што је бројност ученика на овој књижевној вечери била тако велика. Полемике на овим вечерима им могу помоћи да много тога схвате и сазнају.

— Видели смо да сте прелистали наш лист. Имате ли за нас конкретно неку примедбу или поруку?

— Колико сам могао да видим лист вам је садржајан и има добрих радова. Приметио сам да о свему пишете и то је добро. Треба тако наставити и ја вам желим успеха у даљем раду.

Јасмина Цолић, VIII

ЧЕМУ РАЂАЊКА

АХ, АХ...

Овако се више не може. Мој живот је у опасности. Моји стари су ми запретили да ће ме убити. А да је због нечега, него због Здравка Чолића.

Не знам како ви гледате на такве ствари, али ја не видим ништа лоше у томе што ми се он свиђа. Леп је, глас му је божанствен, а о његовом шарму и да не говоримо. Они који су већ заражени, као ја, могу ме разумети. Онима, који су имуни на такве ствари, објаснићу како до тога долази.

Прво ти се допадне певач, наравно по изгледу пре свега, (старији не долазе у обзир). Па ти онда срце почне увек јаче да лупа кад чујеш његово име или глас. Све његове песме учиш напамет да би и усред ноћи могао да их препознаш ако их чујеш. (Наравно, некад се и пређеш, али то није важно.)

Почнеш да скупљаш његове слике и плоче, што ни мало није безопасно, јер се тада финансијери умешају. Затим сакупљаш паре за његов евентуални концерт у граду. Кад одеш на концерт, ако га буде, здравствено тотално пропаднеш. Гласне жице ти отказују, бубне опне пуцају, а живци начисто пропадају. О модрицама и и изгаженим ногама и да не говоримо. Па онда падање у несвест (ако можеш, можеш, ако не, фолираш), па шаљеш безбројне пољуше. После концерта журиш да га нађеш. Ако допреш до њега, онда се обезнаниш од његовог: „Добар дан. Како си?" Због тих речи ноћима не спаваш (и тада се јаве плави колутови око очију), а дању луташ к'о суманута јер ти се чини да си на седмом небу и још даље.

Ето тако је и са мном. Ноћу не спавам, у кући је лудница, али се ја и даље тресем кад чујем глас тог слатког и меденог и најлепшег Здравка Чолића.

Јасмина

РЕШЕЊЕ УКРШТЕНИХ РЕЧИ У ОВОМ БРОЈУ:
ВОДОРАВНО: 1. платан, д, 7. Крим, с, 9. Ау, 11. Столе, 13. ему, 15. Арат, 16. талон, в, о, 18. млин, в, о, 22. икона, 24. аков, 26. под, 27. берил, 29. Си, а, 30. уред, м, 32. скакач.

Укрштене речи

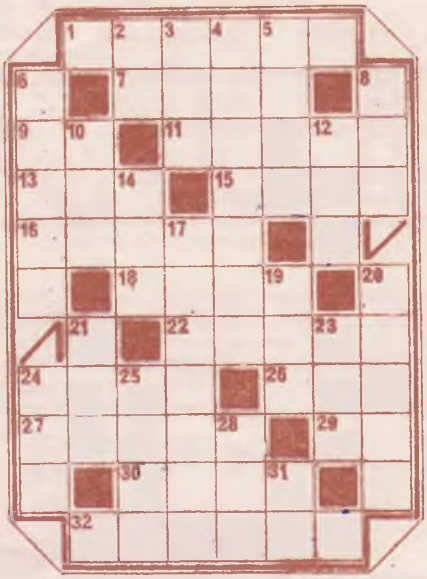

ВОДОРАВНО: 1. Врста дрвета, источни јавор, 7. Полуострво између Црног и Азовског мора, СССР, 9. Хемијски знак за лутецијум, 11. Име глумца Аранђеловића, 13. Крупна птица слична ноју, живи у Аустралији, 15. Старогрчки песник и астроном („Феномени"), 16. Део хартије од вредности, 18. Направа за млевење, 22. Слика светитеља, 24. Стара мера за течност, 26. Доњи део просторије, патос, 27. Врста драгог камена, 29. Хемијски знак силицијум, 30. Повреда добивена уједањем, угриз, 32. Такмичар у скоковима.

УСПРАВНО: 2. Иницијали нашег књижевника („Пера Сегединац"), 3. Уметност (лат.), 4. Британски прекоокеански брод, настрадао при свом првом путовању у Атлантику 1912 год., 5. Староримски бог љубави, 6. Челична алатка за дубљење дрвета, камена и сл., 8. Део тениске игре, 10. Врста глине, 12. Цар животиња, 14. Град у СР Немачкој, на Дунаву, 17. Страно женско име, 19. Народноослободилачки покрет (скр.), 20. Француски филмски редитељ, Роже („Олмор ратника"), 21. Стара мера за тежину (мн.), 23. Орган чула мириса, 24. Грубо вунено сукно, 25. Узвик при заједничком дизању терета, 28. Медикамент, 31. Афирмација.

Зоран Станчић, VIII
„29. новембар"

РЕБУС

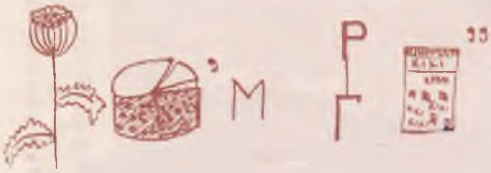

Драган Милановић, VIII
„29. новембар"

КВАДРАТ

ВОДОРАВНО И УСПРАВНО: 1. Врста ограде, тараба, 2. Некадашња палата француских краљева, данас: познати музеј у Паризу, 3. Врста житарице, 4. Италијански град на Јадрану.

	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				

Јасмина Траиловић, VII
Шарбановац

ПЛЕТЕНИЦА

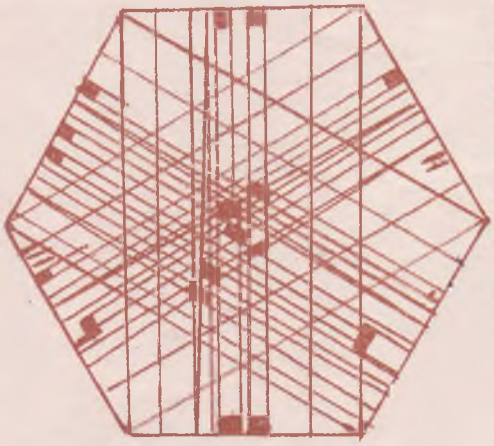

Зоран Јанковић, VIII
„29. новембар"

Страну припрема: Крста Иванов, дипл. инж.

ТИТО

Ако у срцу нашег човека има толико патњи
да ни сам више не зна шта ће са њима,
друг Тито ће их одатле исчупати
јер он за све решење има.

Сваки је човек свет за себе,
а у тај свет треба завирити
и у њему човека треба сагледати.
Друг Тито зна како то треба учинити.

Створено је ново друштво, жеље су испуњене.
И док у пољу цветају макови црвени,
друг Тито и његови сарадници залажу се и брину
детињство да безбрижно буде и теби и мени.

Снага нас вукла његова даље
и онда када је најтеже било,
људи су наши настављали хрбро
без страха, сигурно, гледајући смело.

Од малена смо слушали речи
које сада већ сви добро знамо,
то су Титове поруке нама и свету:
„Туђе нећемо, своје недамо“!

Мила Шћопуловић, VIII Злот

Мирко Михајловић (VIII, „Вук Караџић“): **ТИТОВ ПОРТРЕТ**